

[Justitsministeren]

hvor der er risiko for forfølgelse af de i flygtningekonventionen af 28. juli 1951, art. 1 A, nævnte grunde, eller hvor der ikke er beskyttelse mod videresendelse til et sådant land.

Folketingets retsudvalg er løbende gennem oversigter over de skete afvisninger blevet holdt orienteret om den praksis, som Direktoratet for Udlændinge har anlagt. Det fremgår heraf, at Danmark ikke afviser udlændinge, der ønsker at indrejse for at søge asyl her, til lande, om hvilke man har kendskab til, at de ikke respekterer FN's flygtningekonvention.

Efter det for Justitsministeriet foreliggende er der intet grundlag for at antage, at Holland, som har tilsluttet sig flygtningekonventionen, ikke respekterer konventionen.

Det tilføjes, at Direktoratet for Udlændinge har oplyst, at der i tiden fra lovændringen i oktober 1986 til den 3. juni 1987 i henhold til § 48, stk. 2, er afvist 27 personer til Holland, herunder 5 afghanske statsborgere.

Spm. nr. S 1304

Til *justitsministeren* (18/6 87) af:

Tinning (VS):

»Vil ministeren sikre et øjeblikkeligt stop for afvisningen af iranske asylansøgere til Sverige?«

Begrundelse

Efter den gældende udlændingelovs § 48, stk. 2, må en asylansøger ikke sendes til et land, hvor der er risiko for forfølgelse af de i flygtningekonventionen af 28. juli 1951, artikel 1 A, nævnte grunde, eller hvor der ikke er beskyttelse mod videresendelse til et sådant land.

I sit seneste nummer dokumenterer månedsbladet *Press*, at iranske asylansøgere, der afvises til Sverige, risikerer videresendelse til Tyrkiet med henvisning til, at Tyrkiet er førsteasylland. Spørgeren er i besiddelse af et brev fra kriminalinspektør Palm, Stockholm, som bekræfter dette forhold.

Men i Tyrkiet er iranere netop udsat for risiko for forfølgelse af de i flygtningekonventionen nævnte grunde. Det er en trist og velkendt realitet.

Af materiale, som ministeren har tilsendt retsudvalget, fremgår det klart, at Danmark løbende afviser iranske asylansøgere til Sve-

rige. Det skete senest den 25. februar i år, hvor to iranere indrejst fra Sverige med SAS blev sendt direkte retur.

Regeringens flygtningepolitik er både kynisk og inhuman, og de seneste ændringer af flygtningeloven var aldeles uappetitlige. Det kan dog ikke begrunde, at asylansøgere ved den danske grænse skal behandles endnu dårligere, end der er dækning for i loven.

Ministerens må derfor straks sikre, at der sættes en stopper for den beskrevne praksis. Det kan være, han ikke kan lide det. Men så må han i anden omgang gå til Folketinget og bede om en yderligere forværring af udlændingeloven.

Svar (29/6 87):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Efter udlændingelovens § 48, stk. 2, kan Direktoratet for Udlændinge træffe afgørelse om afvisning af en udlænding, der uden de fornødne rejsedokumenter ønsker at indrejse i Danmark for at søge asyl her. Udlændingen må dog ikke afvises og udsendes til et land, hvor der er risiko for forfølgelse af de i flygtningekonventionen af 28. juli 1951, art. 1 A, nævnte grunde, eller hvor der ikke er beskyttelse mod videresendelse til et sådant land.

Folketingets retsudvalg er løbende gennem oversigter over de skete afvisninger blevet holdt orienteret om den praksis, som Direktoratet for Udlændinge har anlagt. Det fremgår heraf, at Danmark ikke afviser udlændinge, der ønsker at indrejse for at søge asyl her, til lande, om hvilke man har kendskab til, at de ikke respekterer FN's flygtningekonvention.

Efter det for Justitsministeriet foreliggende er der intet grundlag for at antage, at Sverige, som har tilsluttet sig flygtningekonventionen, ikke respekterer konventionen.

Det tilføjes, at Direktoratet for Udlændinge har oplyst, at der i tiden fra lovændringen i oktober 1986 til den 3. juni 1987 i henhold til § 48, stk. 2, er afvist 53 personer til Sverige, herunder 21 iranske statsborgere.

Spm. nr. S 1305

Til *undervisningsministeren* (18/6 87) af:

Lilli Gyldenkilde (SF):

»Hvad vil ministeren foretage, for at unge, der fra 1. juli 1988 har lære-/praktikpladser,